

INICIÁLY 2

Autoři čísla:

J. Klimešová, J. Finsterlová,
H. Veselková, A. Buček, T. Poláček,
J. Mauer a R. B. Beran

Čtvrtletník Literárního sdružení Iniciály

červenec 2015

Milý čtenáři, barde i fantasto,

jak jsi tu ve třech podobstvích: hloubavý, pohnutý i snivý, do ruky se ti dostává druhé číslo našeho literárního čtvrtletníku Iniciály. Co je to iniciála, jsme si řekli minule. Že představuje začátek a souvisí s duší každého z nás.

S duší jakožto matkou ducha, který je svobodný a svěbytný a ve spojení s ostatními dotváří naši společnou identitu. Poté, co duše tělo člověka buďto opustí, nebo v něm umírá - na jediném principu jsme se doposud neshodli - zůstává tu s námi nepochybně její syn. Duch, který je nás všech.

A ty, co jsi znal naši milou sousedku a sestru sokolku, která se před rokem nevrátila domů od Jadranského moře, mi teď dozajista dáváš za pravdu. Ať už jsi věřící v Boha či skalní ateista. I jako by na tom cosi bylo. Nemyslíš? Cosi, co nás krapánek přesahuje.

Ruda B. Beran

Památce Jany Mikulové - Beranové

Jarmila Klimešová

Je tomu rok, co Jevíčkem otřásla zpráva o tragické smrti odvážné ženy, vždy milé a usměvavé, přátelské Jany Beranové - Mikulové. Zalkla se v slaných vlnách Jadranu. Vlny ji objaly a udolaly ve svém vlnobití.

Měla jsem ji ráda, neboť byla mou mladší spolužačkou z gymnázia, ale nejen proto. Jako mladou, půvabnou dívku jsem ji s rodiči a mladším bratrem Ivanem (ve vesnickém kroji s pérem za kloboučkem) potkávala v Úsobrně, kde jsem též vyrůstala. Bylo to nejčastěji v neděli a o pouti sv. Cyrila a Metoděje. Janin a Ivanův tatínek pocházel z tamního selského stavení - statku, který dodnes stojí na dolním konci vesnice blízko místní kaple při silnici. Kolem vedla zprava polní cesta, po níž se dalo dojít v mírném svahu Pod Kopaniny a odtud lesem z kopce do Uhřic. Zleva pak zarostlou pěšinkou kolem potůčku k Mackerlovu mlýnu. Chalupu obývají potomci nejmladšího Mikuly - Květoslava, dodnes jako hluboce zakořeněný rod.

Jak nevzpomenout na pana učitele Františka Mikulu, při jehož hodinách jsme se jako studenti potili nad chemickými rovnicemi u tabule! Vidím jeho černé vlasy, černé třpytivé a usměvavé oči, dodnes obdivuji jeho vlídnost a trpělivost, s jakou nás také zsvěcoval do tajů a krás přírody, kterou miloval. Zůstala mi v paměti vzpomínka na společné setkání v Uhřicích u příležitosti návštěvy paní Aničky Kříčkové, manželky básníka Petra Kříčky, již pozvali občané a příznivci do míst, kde se narodil Kříčkův otec František. Pan učitel Mikula tam také nesměl chybět. Všichni jsme se tehdy upřímně radovali a objímali za zpěvu všem „Uhřičákům“ známé písně Bábinčin maršovský valčík, kterou složil básníkův bratr, hudební skladatel Jaroslav Kříčka.

Milá Jano! Pro to vše lidské a krásné, co obohacuje náš kraj a co má svůj původ ve vesnici při potoku Úsobrnice, v Jevíčku, v Uhřicích a jinde v malohanáckém kraji, přijmi tyto verše:

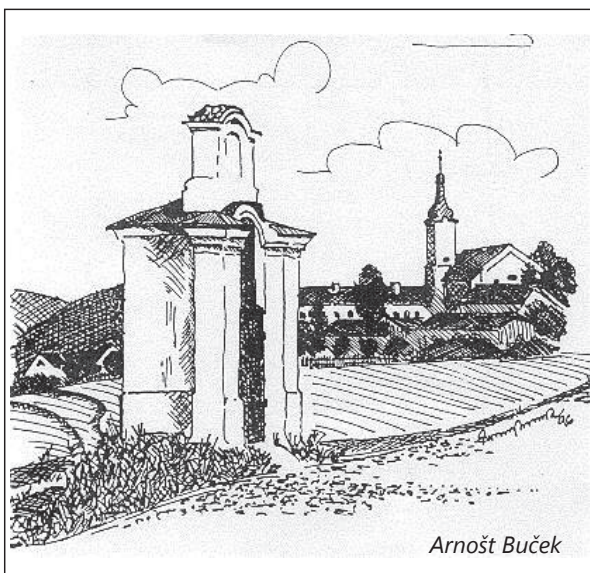
Přijelas' pro smrt na moře...

Jak lehce plula vlna!
Vzdalovala ses v pokoře
vichrem odvahy plná.
Snad není dokonáno?
Jano!!! Jano!!!

Smrt si tě našla u moře,
dálkou jsi byla jatá,
když v boji s živlem v pokoře
ti osud zavřel vrata
žití.

Dílo je dokonáno!
Jano!

Jen věčný příliv na moři
se stále k břehu vrací,
však lidský pramen dohoří
a v éteru se ztrácí.
Sbohem, Jano!
Dokonáno.

Arnošt Buček

Doba

Tomáš Poláček

Proč jen je svět jako v mlze?
Proč každý tváří se tak drze?

Asi je to dnešní dobou,
kdy všichni všem z ruky zobou.

Okolí

Tomáš Poláček

Lesy šumí
a já to cítím.
Hromy hřmí
a já to slyším.

Závěrečná kalba

Tomáš Poláček *

Byla pařba, jsme kalili,
whisky s colou, slivku jsme pili.
Pařili s náma Sedla i Huf,
střelný prach v ruli udělal puf.

Takovéhle my máme kalby,
někteří na zeď dělají „malby“.
Přesto se ale vždycky bavíme.
Chlast Roštovým chlebem rádi zajíme.

Ať je to Gangnam nebo Abba,
každá holka od nás tancuje ráda.
My jsme totiž super kolektiv.
Nikdo se neopijem z pouhých dvou piv.

*** Tomáš Poláček - čerstvý absolvent jevíčského gymnázia, veršuje pro zábavu - svoji i naši, otištěné verše byly vybrány z autorova juvenilního sešitu Studentské básně (2015)**

Na Střeleckém ostrově

Ruda B. Beran

Kulím bulvy, jak se chová
člověk zjevně bez domova,
ráno v Praze na ostrově
vyprašuje deku.

Nevypadá na trempíka,
na turistu, na hipíka,
ledva se tu sbírá chlapík
v pokročilém věku.

Větrík štípe, jezy mrčí,
z mostu na něj nevystrčí
fantom Kárl holý půlky:
Zduř na věky věků!

Kdepak preclík zdvořilosti
pro ten zbytek morku v kosti,
ani uka člověčiny. . .
Až mi je to k vzteku.

Osudová loď

Jakub Mauer *

Ulehnu, jako už tolikrát, do své teplé měkké postele. Unavený ze všeho, co mi dnešní den přinesl. Je mimo moje chápání, proč vždycky po perném dni plném radosti, štěstí, smutku, povedených, ale i zkažených věcí se v mém nitru rozpoutá takřka neutišitelná bouře všech pocitů.

Vlny omývají útesy v mé mysli. Na pomyslnou vodní hladinu vyplují všechny mé nešvary, touhy, rozhodnutí. Jsem jako topící se bezmocný člověk ve všech mých vzpomínkách.

Byl jsem ještě malý kluk, když jsme běželi se sestrou po schodech kvůli večerníčku, ale i přesto se mi tato vzpomínka vybaví. Je mi do breku, ale jakoby instinktivně zaženu tuto myšlenku pryč. Neříká to škoda? Vždyť jsme byli šťastní, když jsme každý večer uslyšeli tu známou znělku. Ano, bylo to krásné, říkám si, tak málo mi stačilo ke štěstí, když jsem byl malý.

Vítr přinese obrovskou vlnu a ta s sebou odnese i tyto myšlenky. Přemýšlím, co mi bude stačit ke štěstí, až vyrostu? Jaké to bude? Splním si všechny své cíle?

Bouře zuří čím dál víc. Už skoro nemůžu ani logicky uvažovat, ale ještě nechci upadnout do říše snů. Pořád mě napadají nové otázky. Na čem bude záviset moje budoucnost? Na štěstí? Já nechci nechat svůj osud

unášet do neznáma jako v této bouři. Chci ho ovlivnit. Chci se chopit své šance. Svého štěstí.

Jako bych řekl tajemné zaklínadlo. Bouře v mé mysli se začala utišovat. Už se necítím tak bezmocný. Víím, co chci, čeho chci dosáhnout. Chci být šťastný, a proto tuhle bouři musím porazit.

Myslím jen na šťastné chvíle v mém životě. Bouře ustupuje. Mezi hustými, šedými mraky prosvítá slunce. Pořád jsem v bezedném moři vzpomínek, ale už jsem připraven chopit se svého štěstí.

Objeví se loď. Loď v neklidném moři plném mých představ, která mne může zachránit. Ale tato loď, štěstí, se vždy neobjeví a nikdy na nás nebude čekat. Je pouze na nás, zda nastoupíme a necháme se zanést do klidných vod, anebo ji necháme odplout.

Já nastoupím! A vy?

*** Jakub Mauer - žák osmé třídy ZŠ Jevíčko, laureát mnoha soutěží, oblíbený recitátor, zpěvák a trombonista, Osudová loď byla oceněna 1. místem v soutěži O pardubický pramínek 2015**

Reportáž ze žákovské knihovny Základní školy Jevíčko

Základní škola Jevíčko se tradičně zúčastňuje rozmanitých soutěží v oblasti českého jazyka a literatury. Nejinak tomu bylo i v letošním školním roce.

Žáci sedmého ročníku se zapojili do projektu Čtenář na jevišti, který byl vyhlášen v rámci kampaně Rosteme s knihou. Žáci přečetli vybranou knihu, diskutovali o ní, vybrali část textu, vytvořili scénář, následně rekvizity, vybrali si kostýmy. Zkoušeli, fotili, natáčeli. Výsledek své práce poslali do republikové soutěže. Mezi pět finalistů (z 50 přihlášených souborů) se nedostali, ale slova poroty žáky potěšila.

Poprvé jsme se letos zapojili do mezinárodní soutěže *Mladý Demosthenes*. Účastník soutěží v řečnickém umění na téma, které se vztahuje k některému z nabídnutých okruhů. Zásadní podmínkou je, že soutěžící je autorem předneseného monologu. **Natálie Finsterlová** si připravila monolog na téma Člověk a společnost a za své vystoupení obdržela v regionálním kole diplom za 3. místo. **Jakub Mauer** řečnil na téma Rodina a v regionálním kole byl oceněn 2. místem.

V měsíci březnu se konalo okresní kolo v recitaci. Čestné uznání si přivezla **Magda Vymětalová**, **Anna Vymětalová** a **Anna Ševčíková**. **Natálie Finsterlová** a **Petr Veselka** si svým umístěním (1. a 2. místo) zajistili postup do kola krajského. V silné konkurenci nejlepších recitátorů Pardubického kraje si oba recitátoři vedli velmi dobře. Petr Veselka (IV. kategorie) zaujal přednesem textu O. Henryho Paměti žlutého psa. Za svůj výkon získal Diplom a zůstal těsně za branami celostátního kola. **Natálie Finsterlová** (III. kategorie) byla odbornou porotou oceněna za přednes Bajek od Karla Čapka. **Natálii** se podařilo zopakovat úspěch z roku 2013, neboť si z krajské přehlídky odvezla Diplom s nominací na „Dětskou scénu 2015“. Zajistila si tak účast v celostátním kole, které se konalo v měsíci červnu ve Svitavách. Celostátní

přehlídka je nesoutěžní. Trvá tři dny, během kterých je pro přednášející a jejich doprovod připraven bohatý program, dílny, semináře, diskusní kluby, divadelní představení. **Natálie** si ze Svitav za své vystoupení odvezla slova uznání a chvály nejen z úst poroty, ale i recitátorů a diváků.

V letošním školním roce žáci základní školy navázali i na literární úspěchy. **Jakub Mauer** (2. místo) a **Klára Mrvová** (čestné uznání) získali ocenění v literární soutěži *Pardubické střípky*. V soutěži *O pardubický pramínek* **Jakub Mauer** ve své kategorii zvítězil. V rámci školy jsme uspořádali již tradiční literární soutěž *Andersenova tužka*. Nejzdařilejší příběhy jsou součástí literární přílohy školního časopisu *OBJEV*, kterou jsme letos vydali dvakrát. Na obsahu se podíleli **Jakub Mauer**, **Jan Hader**, **Klára Mrvová**, **Vít Václavek**, **Natálie Finsterlová**, **Petr Veselka**, **Anička Vymětalová**, **Radim Prokš**, **Denisa Hadvová**, **Leona Ducháčková**, **Kateřina Popelková**, **Kateřina Konečná** a **Antonie Kosinová**.

Velmi oceňujeme zájem žáků o literární projekty, divadlo, recitaci a tvůrčí psaní. Odměnou byl netradiční zájezd do Divadla Polárka, kde na ně čekal po představení zajímavý večerní program.

Žákům děkujeme za příkladnou reprezentaci školy a našeho města.

Jiřina Finsterlová a Hana Veselková

